

ANGELUS

Zpravodaj farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělotín

4. neděle postní

26. březen 2017

číslo 13.

ročník XII.

Vesel se, Jeruzaléme! Jásejte nad ním všichni, kdo ho milujete. Zajásejte, neboť váš zármutek se promění v radost a budete nasyceni ze zdroje útěchy.

(Iz 66,10-11)

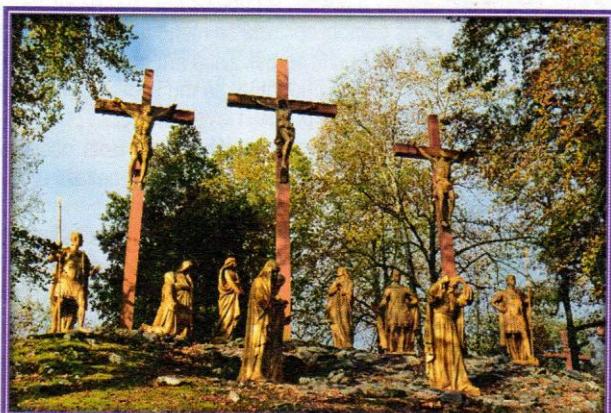
1. čtení: 1 Sam 16,1b-6-7.10-13a

2. čtení: Ef 5,8-14

Ev.: Jan 9,1-41

Ž 23 Hospodin je můj pastýř, nic nepostrádám.

Kristus je vždy tam, kde se právě nacházíme...

Dnes budeš se mnou v ráji.“ (srov. Lk 23,39-43)

V každém z nás je něco z onoho zločince, který visel vedle Ježíše na kříži a posmíval se mu. I my někdy zarputile odmítáme přijmout skutečnost takovou, jaká opravdu je a odmítáme se dle toho zařídit. Jen reptáme a nadáváme. Někteří lidé mají o sobě odlišné představy od toho, co odpovídá realitě. Takoví lidé nejsou bohužel schopni přiměřeně reagovat na to, co jim život přináší a nejsou schopni prožívat přítomný okamžik.

Někteří lidé žijí mimo realitu (v omylu, ve lži, v sebeklamu). Podobají se tak cestovatelům, který sice používá mapu, ale své místo, kde se právě nachází, odmítá

Jeden z těch zločinců, který visel na kříži vedle Ježíše, se mu posmíval: „Copak ty nejsi Mesiáš? Zachraň sebe i nás!“ Druhý ze zločinců ho však okřikl: „Ani ty se nebojíš Boha? Vždyť jsi odsouzen k stejnemu trestu! My ovšem spravedlivě, ale on neudělal nic zlého.“ A dodal: „Ježiši, pamatuj na mě, až přijdeš do svého království.“ Ježiš mu odpověděl: „Amen, pravím ti:

přijmout. Chce být někde jinde, „cítí“ se být někde jinde, než ve skutečnosti právě je. Takto se pak samozřejmě není možné někam dostat.

Pokud naši situaci přijmeme takovou, jaká opravdu je, pokud uznáme, že se nacházíme tam, kde možná ani být i nechceme, pak jsme na cestě ven z nekonečného bludiště. Protože jen v naší opravdové realitě je možné potkat Krista. On je s námi tam, kde se právě nacházíme. Ať už jsme „nahoře, anebo dole“, ať prožíváme radost, anebo starost, bolest, nebo dokonce umírání. Kristus na každého z nás čeká tam, kde právě jsme (i nyní když čteme tyto rádky). Nehledejme ho proto někde jinde, nebo „až někdy potom“.

Můžeme se ho nyní pokusit oslovit jako druhý lotr z kříže: „Ježíši, pamatuj i na mě!“

(www.vira.cz)

KOUTEK PRO DĚTI

30. Slepý jako farizeus

Byl jsi už někdy u očního lékaře? (...) Co ti dělali? (...) Pavlík se zvědavě rozhlijel po čekárně, kde sedělo několik dětí. Někdo měl brejličky s jedním sklem a druhé oko měl překryté tmavou fólií. Jednomu staršímu chlapci sestřička právě něco do oka kapala. Naproti seděl chlapec, který brýle neměl, ale tak zvláštně se díval jen na jedno místo; Pavlík měl dojem, že ho chlapec nevidí. V tom se otevřely dveře, vyšla maminka a Pavlík zaslechl paní doktorku: „Je to vrozená vada. Bude muset jít co nejdříve na operaci, protože by mohl oslepnout.“ „Kam teď půjdeme?“ zeptal se Pavlík ustarané maminky a oblékal si bundičku. „Půjdeme se spolu někam pomodlit. Třeba bude otevřený kostel, aby nám Pán Ježíš pomohl správně se rozhodnout.“ Pavlík byl rád, že si maminka ví rady, a už se nezeptal, jestli operace bolí. Ale trochu se bál. Znáš hru na slepuou bábu? (...) Pavlík ji neměl rád. Už tak špatně viděl a představa, že kolem něho bude tma, se mu vůbec nelíbila. Za nějaký čas mu v nemocnici operovali pravé oko – které to je? (...), a o něco později i levé. Obě oči se postupně uzdravily. Když jel Pavlík s maminkou a babičkou vlakem na Svatý Hostýn poděkovat za Boží ochranu a pomoc, nestačil se divit, co všechno z okna vidí. A což teprve na rozhledně; takovou radost nezažil určitě žádný z jeho zdravých kamarádů. Co krásného jsi viděl ty? (...)

I v Ježíšově době lidé věděli, že z vážné nemoci se nikdo sám neuzdraví. Natožpak, když je nemocný od narození. Třeba jako ten člověk v dnešním evangeliu. Poslouchal jsi, co se stalo, když ho Ježíš potkal? (...) Protože ten muž byl odmalička slepý, nikdo nemohl pochopit, jak to, že najednou vidí. Nejvíce to vrtalo hlavou farizeům. To byli učení muži, neustále něco studovali a diskutovali o tom. Říkali si: „To je nějaký podvod, to se musí vysvětlit.“ Zavolali si uzdraveného muže a pořád dokola se ho vyptávali, jak se to stalo. Muž se pak už rozzlobil. Vždyť farizeové se chovali, jako by byli hluší a slepi dohromady. Jak to, že nemohli pochopit, že Pán Ježíš udělal zázrak? (...) Protože ten uzdravený se stal Ježíšovým kamarádem, vynhal ho farizeové pryč i z jejich modlitebny. Neměli Ježíše rádi, nevěřili, že ho Pán Bůh poslal. Neměli rádi ani jiné lidi, byli paličatí, nechtěli se od Ježíše nic naučit. Kdyby uvěřili, že Ježíš je Boží Syn, uviděli by mnoho krásných věcí a zažili hodně dalších zázraků. Ale protože byli pyšní a cítili se moc důležití, neuviděli a nepochopili skoro nic. Vlastně byli jako slepi.

Aktivita: Zdravé oči jsou velikým Božím darem, který máme chránit. Víš, cím si oči kaziš? Vezmi si sluneční brýle a zkus s nimi večer chvíliku chodit – na dvoře nebo v setmělé místnosti. A pak i s těmi brýlemi poděkuji Bohu za to, že doopravdy vidíš mnohem lépe. Taky ochotně pomáhej tomu, kdo špatněji vidí, nejen dědečkovi a babičce něco hledat, ale také třeba ve škole kamarádovi, který nosí brýle.

Dvakrát mrkn, umyj oči, pak tě ráno nezaskočí. Vyskoč s chutí, řekni hned: „Díky, Bože, za tvůj svět.“

Štěstí není třeba hledat

Člověk má podivnou schopnost hledat věci na nepatřičných místech. Domnívá se například, že bude spokojen, až si opatří nové..., až bude mít víc času na... A přestože stále znova zakouší, že tyto věci jeho srdce na dlouho neuspokojí, ve shánění pokračuje. Pořád se chytá nových nadějí, které ale vedou k dalším zklamáním.

Je ale omyl domnívat se, že štěstí je mimo nás. Štěstí je v našem nitru! „Boží království je mezi vámi“, říká Ježíš (Lk 17,21). Šťastnými nás nemohou učinit žádné věci. Hluboko v srdci každého z nás je chrám Boží, jehož láskou jsme obklopeni. Není tedy třeba štěstí „hledat“. Stačí si uvědomit, že tento poklad nosíme v sobě a obrátit svou pozornost k němu. Bůh žije v našem nitru. Zapomněli jsme na to.

Naše bohatství je v tom, že zůstaneme s Bohem a přestaneme hledat štěstí mimo sebe.

(www.vira.cz)

Pokušení a my

Pokušení známe všichni. I Ježíšova veřejná pouť, která vrcholí v Jeruzalémě obětí za nás a poté zmrtvýchvstání, začíná pokušením od díabla. Zloducha, který se postavil proti Bohu, odmítl se mu klanět a poslouchat jej, a stejně jako kdysi na poušti u Ježíše se pokouší stále znova a znova zpochybňovat i naši identitu Božích dětí a vést nás k touze vlastnit věci, vlastnit druhé a v důsledku vlastnit i Boha. Narušit náš vztah k Němu, k druhým lidem i k nám samotným.

U nás lidí to celé začíná ještě jedním „nezápadným“ a přitom obrovským pokušením - že člověk chce na prvním místě vlastnit sebe. Pokud jsme se dosud nezřekli sebe ve prospěch Ježíše a máme svůj život pořád ještě tzv. ve svých rukou, jsme velmi krehcí a slabí vůči touhám vlastnit věci tohoto světa, ovlivňovat druhé lidí, aby žili podle našich představ - a nejlépe aby i Bůh dělal to, co mu říkáme, že má dělat. A hlavně - nikdy nebudeme šťastní. Cesta k vnitřní svobodě přitom začíná velice prostým způsobem - zřeknout se sebe, jít s Ježíšem a spoléhat na Něj. Jedině Ježíš totiž žije své synovství zcela v závislosti na tom, co chce Jeho Otec, zříká se kvůli tomu své vlastní vůle - a to je cesta, po které máme jít.

Nad Božím nepřitelem nezvítězíme vlastními zbraněmi. Jediná oběť, která porazila díabla, je Ježíšova oběť na kříži. Proto také vžýváme právě tu lásku, která Ježíše dovedla až na kříž, a chceme žít podle Něj. Velikost člověka je totiž právě v jeho pokore a poslušnosti vůči Bohu. Důležité je, abych nechtěl vlastnit, ale patřit, abych věděl, komu patřím - a kdo patří mně.

(www.vojtechkodet.cz)

Ohlášky:

- * Křížová cesta za rodiny bude v Hustopečích v neděli 26. 3. ve 14⁰⁰ hod.
- * Svátost smíření v Hustopečích bude v pátek od 17⁰⁰ do 17³⁰, kdy začne křížová cesta.
- * Křížové cesty v Černotíně budou 35 minut přede mší svatou, v Bělotíně 45 minut přede mší svatou. V Porubě v neděli ve 14⁰⁰ hod.
- * Spolčo mládeže se sejde v pátek v 19 hod. na faře v Hustopečích. Jsou zváni všichni mladí nejen k modlitbě, ale i k společnému setkání.
- * Ministrantská schůzka bude v sobotu 1. IV. v 9:30 hod.
- * Velikonoční pohledy si můžete zakoupit v sakristii za cenu 3,- Kč.

S b í r k y :	Hustopeče	Špičky	Černotín	Bělotín
8. neděle v mezidobí	Kč 4.891,-	Kč 2.069,-	Kč 1.585,-	Kč 2.105,-
1. neděle postní	Kč 6.298,-	Kč 1.292,-	Kč 5.647,-	Kč 4.533,-
2. neděle postní	Kč 4.103,-	Kč 1.156,-	Kč 1.594,-	Kč 1.870,-
3. neděle postní	Kč 5.909,-	Kč 536,-	Kč 2.236,-	Kč 2.065,-

Všem dárcům upřímně Pán Bůh zaplatí.

POŘAD BOHOSLUŽEB

od 26. 3. do 2. 4. 2017

Liturgický kalendář	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
4. neděle postní 26. 3.	Hustopeče	8:00	Za † Marii Kalichovou a živou a † rodinu
	Špičky	9:30	Za Karla Humplíka a manželku. Za rodinu Hruškovu a dvo
	Bělotín	11:00	Za živé a † farníky
	Hustopeče	14:00	pobožnost Křížové cesty
Pondělí 27. 3. <i>sv. Rupert</i>	Špičky	17:30	Za † Vlastimila Humplíka, živou a † rodinu Mrhalovu, Dostálkovu a Novotnou a dvo
Středa 29. 3. <i>bl. Ludolf (Slavomil)</i>	Černotín	17:30	Za † rodiče Vinklerovy, syna Františka a ženu Marii, za dceru Hedviku, vnučku Irenu a dvo
Pátek 31. 3. <i>bl. Balbína</i>	Hustopeče	17:30	pobožnost Křížové cesty
		18:00	Za Marii a Aloise Vránovy, rodiče Dohnalovy, živou a † rodinu
			Za Marii Vozákovou, vnuka Jaroslava Vozáka, Anežku a Františka Vozákovy a celou živou a † rodinu Vozákovu a Davidovu
Sobota 1. 4. <i>sv. Makarius (Blahomír)</i>	Heřmanice	16:00	Na úmysl dárce
	Špičky	17:30	Za Jana Hýžu, 2 manželky, vnuka Jana, živou a † rodinu
5. neděle postní 2. 4. Měsíční sbírka	Hustopeče	8:00	Za † Jiřího Gregorka
	Černotín	9:30	Za † rodiče Janoškovy a dvo
	Bělotín	11:00	Za † Elišku Vychodilovou a rodiče Vychodilovy, syna Josefa, rodinu Zábraskou a dvo
	Hustopeče	14:00	pobožnost Křížové cesty

Benefiční koncert, který se uskutečnil 12. března v Černotíně, vynesl částku 32.000,- Kč. Všem, kteří přispěli, upřímně Pán Bůh zaplat. Velký dík také Obci Černotín a všem, kteří pomohli s organizací, zvláště paní Marii Kaňovské a paní Markétě Šnejdrlové.

Tel. na faru: ☎ mobil: 733 741 614

Webové stránky farnosti: www.ihustopece.cz/farnost/

ANGELUS vychází pro vnitřní potřebu farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělotín v nákladu 330 kusů. Vydává P. František Antonín Dostál.